

AARHUS

A. Hertzums Vej 2
Postboks 5134
8000 Aarhus C
Telefon: 70 22 93 30
aarhus@socialeretshjaelp.dk

KØBENHAVN

Bragesgade 10, 2. sal
Postboks 585
2200 KBH N
kbh@socialeretshjaelp.dk

KONTAKTOPLYSNINGER

www.socialeretshjaelp.dk
CVR-nr.: 30403258

Morten Bødskov
Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Aarhus, den 13. maj 2013

Kære Morten Bødskov

Den Sociale Retshjælp har d. 2. maj modtaget svar på vores henvendelse vedr. lovforslag om udveksling af oplysninger mellem politi og boligorganisationer. Vi takker for det hurtige svar, men vi vil gerne have lov til at understrege, at vi stadig ser store problemer med forslaget. Samtidigt mener vi, at jeres svar er noget tvetydigt og vi vil derfor gerne have præciseret forslaget.

Vi forstår godt, at forslaget kun skulle gælde for bestemte sager, hvor der var begået kriminalitet i et udsat boligområde, men selv hvis forslaget kun gælder boligforeninger, som oplever en hård kerne af kriminelle, der flytter rundt mellem boligforeningerne i området som fx i Odense, kan forslaget stadig rumme store negative konsekvenser. I det umiddelbare forslag bliver der nemlig ikke taget stilling til sociale initiativer, der skal sikre, at de kriminelle ikke blot skaber nye kriminelle miljøer i de områder, som de bliver tvunget ud i. I tilfældet med de socialt udsatte boligområder er fordelene, at de socialt udsatte er samlet, og det er derfor nemmere at skabe samlede sociale initiativer over for denne gruppe af mennesker frem for også at skulle sprede dem yderligere, hvorved effekten af sociale initiativer bliver formindsket. Forslaget virker derfor blot til at allokere problemstillingen, da der ikke tages stilling til sociale problematikker såsom beskæftigelsesproblematikker, integration, kriminalpræventive projekter etc.

Jeres svar har derfor kun øget vores bekymring for forslaget, da vi har svært ved at se, hvordan forslaget skal kunne fungere i praksis uden at være på bekostning af vores principper om, at dømt ikke skal straffes dobbelt for ét forhold. I skriver at forslaget kun skal gælde for *strafferetlige afgørelser vedrørende forhold, som er begået på boligforeningens område af personer, som bor i boligorganisationen*.

Vi forstår dette som om, at hvis der fx er tre boligorganisationer i Vollsmose, så kan boligorganisation A kun modtage oplysninger om kriminalitet begået af beboer i boligorganisation A, begået på boligorganisation A's grund. Dette betyder at intet i realiteten står til hinder for at beboeren fra boligorganisationen A kan flytte til boligorganisation B, da den kriminelle handling er forgået på boligorganisation A's grund, og B har derfor ikke ret til at få indsigt i de kriminelle forhold.

I skriver samtidigt at formålet er *at give boligorganisationerne [...] bedre muligheder for at føre bevis i advarsels- og udsættelsessagerne*. Hvis forslaget udelukkende handler om at boligorganisationerne skal kunne føre bevis i kriminelle sager foregået på egen grund, finder vi sådan set at forslaget er fornuftigt nok. Det er dog det næste led i forslaget, som bekymrer os, og som fremstår ganske uklart i jeres svar.

Vi kan altså ikke se hvordan det første forslag i praksis skal hindre, at de kriminelle beboere flytter rundt mellem boligselskaber i samme område. I tilføjer så, at *Ministeren for by, bolig og landdistrikter* vil skabe

AARHUS

A. Hertzums Vej 2
Postboks 5134
8000 Aarhus C
Telefon: 70 22 93 30
aarhus@socialeretshjaelp.dk

KØBENHAVN

Bragesgade 10, 2. sal
Postboks 585
2200 KBH N
kbh@socialeretshjaelp.dk

KONTAKTOPLYSNINGER

www.socialeretshjaelp.dk
CVR-nr.: 30403258

mulighed for, at beboere der har begået kriminalitet i én boligorganisation i et område, som består af flere selvstændige boligorganisationer, kan afvises fra alle boligorganisationer i området. Vi kan forstå, at dette er det redskab, som I vil benytte for at undgå gentagende flytninger i samme område. Dette forslag er den del af svaret I bruger kortest tid på, men det er den del, der bekymrer os mest. Vi kan godt se fordelene i, at boligorganisation A skal have indsigt i kriminalitet foregået på egen grund, men delingen af informationer mellem boligorganisationerne virker stærkt bekymrende.

Forslaget kunne i realiteten ligne et forsøg på at omgå den afgørelse datatilsynet satte på et tidligere forslag i 2007, hvor boligforeningerne ønskede, at de kunne dele oplysninger om deres beboere med hinanden for netop at kunne undgå, at "dårlige" lejere cirkulerede mellem boligforeningerne i lokalområdet. Datatilsynet vurderede, at dette var et brud på persondataloven, og gav kun en begrænset tilladelse til et advarselsregister i 2011, hvor registrerede lejere kun måtte stå i registeret i 2 år. Det er svært at se hvordan dette forslag adskiller sig fra det tidligere forslag om et samlet register, udover at der skal noteres flere personlige oplysninger og at oplysningerne ikke går direkte fra boligforening til boligforening, men igennem politiet. Samtidigt er det uklart hvor længe lejerne skal kunne afvises fra samtlige boligorganisationer i ét område. Der kunne i realiteten være tale om en dobbelt straf, da de ramte beboere kan have store dele af deres personlige netværk i området. I Danmark har vi ellers et princip om, at dømte ikke skal straffes to gange for samme forhold, hvilket dette forslag kunne gå i mod. Vi finder det stærkt bekymrende, hvis der ikke sættes en grænse for, hvor længe en person kan blive afvist fra et boligområde på baggrund af en tidligere kriminel handling. Vi mener, at delingen af informationer om kriminelle beboere ikke tilnærmelsesvis adresserer problematikken med ghettoisering og den manglende tryghed i de udsatte boligområder, hvilket er ment som værende det bærende element bag lovforslagene. Igennem dette forslag allokerer I blot problemet, men adresserer ikke hvordan det skal undgås, at de kriminelle skaber nye kriminelle miljøer i de områder, som de flytter ud til. Jeres forslag adresserer ikke underliggende faktorer, som er afgørende for kriminalitetsniveauet, og forholder sig ej hellere til de personer, som udøver kriminalitet på boligforeningens grund, uden selv at være beboer i området, men som er med til at øge utrygheden i de udsatte boligområder. Dette er blandt andet aktuelt grundet den verserende bandekrig. Vi undrer os over, hvordan forslaget kunne bruges af boligselskaberne, hvis en rivaliserende bande fra et andet område affyrede skud på boligorganisationens grund mod en bande, som havde tilhold i den boligorganisation? Og hvilke konsekvenser vil forslaget have i de situationer hvor de unge er flyttet hjemmefra, men fortsat kommer i området?

Derudover vil vi igen henvise til, at hvis det ønskes, at der skabes mere tryghed i de udsatte boligområder, handler det muligvis ikke om at give en dobbelt straf til tidligere kriminelle ved at tvinge dem til at flytte, men om at udsætte de, som har en normbrydende adfærd. Dette har boligforeningerne allerede hjemmel til, som understreget i vores oprindelige henvendelse.

De venligste hilsner
Sacha Kondrup
Innovationsafdelingen
Den Sociale Retshjælp